ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Μαυροειδής

Η κοινή δήλωση μεταξύ του έλληνα πρωθυπουργού και του Προέδρου της ΕΕ Ζαν Κλωντ Γιουνκέρ, αποτελεί **ποιοτική τομή** στην πορεία σταδιακής προσαρμογής και απόλυτης υποταγής της κυβέρνησης στην ταπεινωτική επιτροπεία που επιβάλει το ευρω-ενωσιακό κεφάλαιο.

Η κοινή δήλωση ήταν εξαιρετικά λιτή, με μόλις τρεις ενότητες.

Ας τις δούμε μία προς μία:

Ενότητα πρώτη: Η «αξιολόγηση», γέφυρα μεταξύ προηγούμενου και επομένου μνημονίου

*«Ο **Πρόεδρος Ζαν Κλωντ Γιουνκέρ** και ο **Έλληνας Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας** είχαν σήμερα τηλεφωνική επικοινωνία. Κατέγραψαν την πρόοδο που έχει σημειωθεί τις τελευταίες ημέρες στις συνομιλίες μεταξύ της Ελλάδος και των εταίρων της πάνω στο ζήτημα της αναλυτικής δέσμης μεταρρυθμίσεων, **προκειμένου να ολοκληρωθεί επιτυχώς η αξιολόγηση**».*

Δύο προτάσεις με ισάριθμα μαύρα μηνύματα:

Οι δανειστές δεσμεύουν δημόσια και προσωπικά τον ίδιο τον πρωθυπουργό, ακυρώνοντας και αυτά ακόμη τα παιχνίδια με τους δήθεν απροσάρμοστους ή ευγενικούς ‘’διαπραγματευτές’’.

Για πρώτη φορά, σαφέστατα, γίνεται αποδεκτή -και τυπικά- από ελληνικής πλευράς, η διαδικασία της αξιολόγησης της προηγούμενης μνημονιακής φάσης, ως στόχος και προϋπόθεση για τη συνέχιση της χρηματοδότησης και εν γένει της νέας «εταιρικής σχέσης».

Τα «εκ του μηδενός άρξασθε», με τις «μεταρρυθμίσεις να γράφονται από ελληνικό χέρι», πήγαν περίπατο. Μνημόνια είχατε, μνημονιακά μέτρα αξιολογούμε, μνημονιακό μέλλον «μεταρρυθμίσεων» σχεδιάζουμε....

Ενότητα δεύτερη: Το ασφαλιστικό σύστημα οφείλει να «μεταρρυθμιστεί»

*«Ιδιαίτερη μνεία έγινε στη σημασία των **μεταρρυθμίσεων για εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος,** ούτως ώστε να καταστεί δίκαιο, δημοσιονομικά βιώσιμο και αποτελεσματικό στην κατεύθυνση αποφυγής της φτώχειας της τρίτης ηλικίας».*

Με τις **συντάξεις** να έχουν μετατραπεί σε επιδόματα κηδείας, τα **ταμεία άδεια** μέσω της κρατικής καταλήστευσης και του κουρέματος με το PSI, τα **έσοδά τους στο μηδέν** λόγω της μαζικής ανεργίας και της εργοδοτικής σταδιακής εισφορο-απαλλαγής και τις **κοινωνικές καλύψεις στη ζώνη του μηδενός,** ο πρωθυπουργός συνομολογεί πως υπάρχει θέμα περαιτέρω «μεταρρυθμίσεων» με τον εκπρόσωπο των «μεταρρυθμιστών» μας.

Εκτός βεβαίως αν πιστεύει κανείς ότι για άλλη μια φορά κοροϊδέψαμε τους κουτόφραγκους και τους δεσμεύσαμε εμείς (και όχι εκείνοι!) στη δικαιοσύνη... Λες και η «κυβέρνηση της αριστεράς» δεν έχει άποψη για το χαρακτήρα των λεγόμενων μεταρρυθμίσεων και τα ταξικά εργατοκτόνα αποτελέσματά τους.

Ενότητα τρίτη: Εργασιακές σχέσεις σύμφωνα με τα πρότυπα της ΕΕ

*«Επίσης, συζήτησαν την ανάγκη οι **μισθολογικές εξελίξεις** και οι θεσμοί της αγοράς εργασίας να διαδραματίσουν ένα υποστηρικτικό ρόλο στη δημιουργία θέσεων εργασίας, στην ανταγωνιστικότητα και την κοινωνική συνοχή. Σε αυτό το πλαίσιο υπήρξε σύγκλιση απόψεων γύρω από τον ρόλο ενός μοντέρνου και αποτελεσματικού συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων, το οποίο θα πρέπει να αναπτυχθεί μέσω ευρείας διαβούλευσης και να πληροί τα **υψηλότερα ευρωπαϊκά πρότυπα**».*

Λες και διαβάζεις ανακοίνωση του ΣΕΒ!

Οι δυνητικές έστω **αυξήσεις** έγιναν «μισθολογικές εξελίξεις» και αφού ζευγαρώθηκαν με τους «θεσμούς της αγοράς εργασίας», καλούνται να υπηρετήσουν την ανταγωνιστικότητα και την κοινωνική συνοχή! Θέσεις εργασίας με αυτούς τους όρους –αν και σε όποιον βαθμό υπάρξουν- θα είναι κινεζικού τύπου με ούγια της ΕΕ.

Όσο για τις «συλλογικές διαπραγματεύσεις», αυτές θα πρέπει να συμμορφώνονται με τα

«υψηλότερα ευρωπαϊκά πρότυπα», δηλαδή με όσα προδιαγράφουν οι γνωστές συνθήκες της για την ελαστική και ευέλικτη εργασία.

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, είδε την κοινή πολιτική δήλωση Τσίπρα-Γιουνκέρ ως **μεγάλη επιτυχία(!)** της ελληνικής κυβέρνησης.

Πως συμβιβάζεται αυτό με τα παραπάνω;

Ασφαλώς υπάρχουν αυτοί που αρέσκονται να βαφτίζουν το κρέας σε ψάρι, γνωρίζοντας πως λένε ψέματα.

Οπωσδήποτε, άλλοι, θεωρούν σοφό και ακολουθούν το συλλογισμό του Τάσου Παππά ο οποίος περίπου έγραψε στην Εφημερίδα των Συντακτών: Πολύ σωστά το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ ήταν με βάση το επιθυμητό για να κερδηθούν οι εκλογές, αλλά, στη συνέχεια, χρειάζεται να γίνει η προσαρμογή στην πραγματικότητα. Δηλαδή, καλά το πήγατε, αλλά η δουλειά δεν τέλειωσε και τώρα θα κριθείτε...

Οι βασικές ωστόσο εξηγήσεις βρίσκονται αλλού:

Αφενός, στη βαθιά πίστη πως η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί το πλέον μοντέρνο πολιτικό εποικοδόμημα και όχι μια αντεργατική ιμπεριαλιστική ένωση.

Αφετέρου, στην αναγόρευση της συναινετικής διαβούλευσης/διαπραγμάτευσης με τα ευρω-αφεντικά και την αστική τάξη στον αποτελεσματικότερο δρόμο λύσης του κοινωνικού δράματος, αντί της «παρωχημένης» προσφυγής στο μαζικό λαϊκό αγώνα και στην αναγκαία ρήξη για την ανατροπή, αρχής γενομένης με την άρνηση πληρωμών και τη διαγραφή του χρέους.

Η κυβέρνηση νοιώθει πως κάνει το ανώτερο δυνατό, ακριβώς επειδή πορεύεται με συγκεκριμένο τρόπο, ξεχνώντας πως ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΛΑΟΣ. Τον θυμάται μόνο επικουρικά, διαπραγματευτικά, επικυρωτικά.

Η κοινή δήλωση τελειώνει με μια αθώα προτασούλα:
«Οι εποικοδομητικές συνομιλίες θα πρέπει να συνεχιστούν στα πλαίσια του Brussels Group».

Με λίγα λόγια, τα υπόλοιπα με τη μεταμφιεσμένη τρόϊκα...

Θα ήταν λάθος να θεωρηθεί ότι ή εξασφάλιση μιας ακόμη δήλωσης πολιτικής συμμόρφωσης

από την ελληνική κυβέρνηση θα οδηγήσει γρήγορα σε εκταμίευση και την πολυπόθητη «ρευστότητα».

Η **χρονική επέκταση του πάρε-δώσε** κυβέρνησης και ευρωζώνης, είναι το πλέον πιθανό σενάριο, χωρίς και αυτό το όριο του Ιουνίου να αποτελεί απαράβατο όριο.

Οι τροϊκανοί κερδίζουν χρόνο, ωθώντας την κυβέρνηση στα χρηματοδοτικά και πολιτικά όρια της και επενδύοντας πολλά στην αυξανόμενη αδυναμία της αντίδρασής της. Όσο πιο αργά, τόσο πιο καλά...

Η κυβέρνηση, πιέζεται αφόρητα για τη συμφωνία. Πολιτικά ωστόσο έχει ακόμη μεγαλύτερη ανάγκη να διαχειριστεί τη στροφή και τη συνομολόγηση του νέου μνημονίου. Ο **Γιάννης Δραγασάκης** δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας στα ΝΕΑ της 9/5, σε ότι αφορά την ταξική και πολιτική κατεύθυνση της κυβερνητικής πολιτικής: Πλεόνασμα, βιώσιμη διαχείριση χρέους, προσέλκυση επενδύσεων για ανάπτυξη. Τα άλλα τα ξεχνάτε...

Δεν είναι εύκολη ωστόσο αυτή η στροφή, ότι και αν λέγεται και γράφεται για τον κόσμο που «αδημονεί για συμφωνία». Κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι οι κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις κινούνται δυναμικά και όχι πάντα προβλέψιμα. Το γεγονός που δεν αλλάζει είναι ότι έρχεται νέα καταιγίδα. Οι πιρουέτες και το παιχνίδι των φράσεων στα χαρτιά κάποια στιγμή χάνουν το νόημά τους διότι κυριαρχεί η πραγματικότητα των νέων φόρων και μέτρων και η εικόνα του άδειου πορτοφολιού.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μόνο ένα όπλο έχει απέναντι σε αυτά: Να πείσει ότι «το πάλεψε, αλλά δεν μπορούσε να γίνει κάτι άλλο». Δηλαδή ότι όλα είναι μονόδρομος. Κατά τα γνωστά.

Πρόκειται για πολιτική αντιστροφή. Τα καταστροφικά αδιέξοδα μιας φιλο-ΕΕ διαχειριστικής πολιτικής, επιχειρούν να τα μετατρέψουν σε ήττα κάθε εναλλακτικής εργατικής αντικαπιταλιστικής προοπτικής.

Αυτό το μαύρο σενάριο, δεν μπορεί να ανατραπεί με νουθεσίες και ασκήσεις ‘’άλλης διαπραγμάτευσης’’, αλλά με συνειδητή επιλογή ρήξης τόσο με την ευρωζώνη όσο και με την κυβερνητική πολιτική της παραμονής και υποταγής σε αυτήν.

Κατά τα άλλα, ραντεβού στην πληρωμή της επόμενης δόσης των 750 εκ στο ΔΝΤ την προσεχή Τρίτη.